

ÎNCHEIERE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Termocom”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Societății pe Acțiuni „Termocom” cu privire la încasarea penalității,

împotriva deciziei suplimentare din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 01 aprilie 2013, SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Termocom” solicitând încasarea de la SA „Termocom” în beneficiul SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” a penalității în sumă de 6393544,08 lei pentru perioada 31 octombrie 2012 - 31 ianuarie 2013, pentru energia termică în apă caldă și apă de adaos pentru rețeaua termică furnizată de SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” către SA „Termocom” pentru perioada martie - decembrie a anului 2012, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contractului nr. 1 din 14 martie 2011 pentru livrarea energiei termice în apă caldă și a apei de adaos pentru rețeaua termică, în perioada martie-decembrie a anului 2012, SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” în calitate de furnizor a livrat SA „Termocom” energia termică în apă caldă și apă de adaos pentru rețeaua termică, fapt ce se confirmă prin facturile fiscale.

Reclamantul a menționat că SA „Temocom” a încălcat prevederile contractuale și nu a achitat, în termenii stabiliți, energia termică în apă caldă și apă de adaos pentru rețeaua termică livrată în perioada martie-decembrie a anului 2012. Neexecutarea corespunzătoare de către SA „Termocom” a obligațiilor sale de plată pentru energia termică în apă caldă și apă de adaos pentru rețeaua termică, agravează situația financiară a SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2”, ceea ce duce la imposibilitatea de a-și îndeplini obligațiile de plată pentru gazele naturale.

Întru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” a expediat în adresa SA „Termocom” pretenția nr.37j/319 din 13 martie 2013, la care a fost anexat și calculul penalității, însă aceasta nu a fost satisfăcută.

Conform deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 16 iunie 2015 a fost admisă cererea de înregistrare a modificărilor în actele de constituire a SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” și Statutul SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău a fost înlocuit cu cuvintele Statutul SA „Termoelectrica”, denumirea deplină fiind SA „Termoelectrica”.

Prin hotărârea din 07 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 04 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de SA „Termoelectrica” a fost admis; a fost casată hotărârea din 07 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă acțiunea înaintată de SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2”; s-a încasat de la SA „Termocom” în beneficiul SA „Termoelectrica” penalitatea în sumă de 6393544,08 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 15000 lei.

La 15 august 2017, prin intermediul oficiului poștal, lichidatorul SA „Termocom”, Cristina Sacaliuc, a declarat recurs împotriva deciziei din 04 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea din 25 octombrie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a considerat inadmisibil recursul declarat de lichidatorul SA „Termocom”, Cristina Sacaliuc.

Prin decizia suplimentară din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea SA „Termoelectrica” privind emiterea unei decizii suplimentare; s-a încasat din contul SA „Termocom”, în procedura falimentului, în beneficiul SA „Termoelectrica” cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 50000 de lei.

La 18 mai 2018 lichidatorul SA „Termocom” - Sacaliuc Cristina, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal, a declarat recurs împotriva deciziei suplimentare din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a cererii SA „Termoelectrica” privind emiterea deciziei suplimentare.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia a fi aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia a fi aplicată.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia suplimentară a instanței de apel a fost adoptată la 27 martie 2018, iar lichidatorul SA „Termocom” - Sacaliuc Cristina a declarat recurs la 18 mai 2018, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de lichidatorul SA „Termocom” - Sacaliuc Cristina, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de lichidatorul SA „Termocom” - Sacaliuc Cristina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de lichidatorul SA „Termocom” - Sacaliuc Cristina.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termocom” împotriva deciziei suplimentare din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic